

5/00

WĘSTNIK

Sokol Sydney Gymnastic Association Inc

If undelivered return to:

- 53 Alice Str.
- SANS SOUCI 2219
- Print Post Approved
- PP 239732/00003

SOKOL

SYDNEY AUSTRALIE.

OZNAMUJEME OTEVŘENÍ NOVÉ LÉKAŘSKÉ KLINIKY V
PENSHURSTU (NEDALEKO HURSTVILLE) ZAČÁTKEM KVĚTNA
2000.

Dr. VĚRA TATOSSIAN NABÍZÍ :

1) VEŠKERÉ SLUŽBY VŠEOBECNÉHO LÉKAŘSTVÍ
(GENERAL PRACTICE)

IMUNISACE, ŽENSKÉ, DĚTSKÉ LÉKAŘSTVÍ, TĚHOTENSTVÍ,
ASTMA, PAP TEST, ECG. SPIROMETRY, DROBNÉ
CHIRURGICKÉ OPERACE ATO.

2) KOSMETICKÉ PROCEDURY :

-KOLLAGENOVÉ INJEKCE

-BOTOX INJEKCE

-SCLEROTHERAPY (PAVOUČKOVÉ
VĚNY)

-LÉKAŘSKÉ SLOUPÁNÍ KUŽE

-ZA VELMI VÝHODNÉ CENY-

ADRESA :

PENSHURST MEDICAL CENTRE

9 THE STRAND - PENSHURST NSW 2222

TEL. 9580 5320 MOBILE: 0414 791 000

Dr. Věra Tatossian fax: 9585 0197

DENTAL IMPLANTS

Missing Teeth?

Dental Implants may be the solution:

- You can talk, laugh and smile without worrying. Your new teeth will be fully anchored and feel just like your own teeth.
- Eat what you like without problems
- Recover your natural smile
- A safe and reliable treatment method
- There is no need to file down adjacent teeth

Dr. J. Mader, Suite 106, "Piccadilly"

222 Pitt Street, Sydney, 2000

Phone: 9264 5210

visit our web site at: mader.pair.com

Our Treatment Solutions

Single Teeth

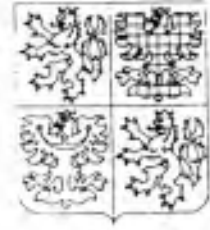

Multiple Teeth

Dentures

Whether you are missing a single tooth or a complete jaw, we will have a solution to meet your needs. Implants have a totally natural appearance and feel just like your real teeth. Please visit our website for more details or call the surgery for an appointment.

SOKOL SYDNEY GYMNASTIC ASSN. LTD.

16 GRATTAN CRESCENT FRENCH'S FOREST TEL. 9452 5617.

XX

Číslo:5

Ročník XXXXVIII

Říjen 2000

Number:5

Volume XXXXVIII

October 2000

Print Post Approved PP 239732/OC003

XX

28

X

S velkým potěšením obci sokolské na vědomost dávám, že jsme po apelacích na ministerstvu kultury a díky velké pomoci generálního konzula pana doktora Záleského obdrželi další zásilku filmů pro kino Ponrepo. Tentokrát je všech filmů velice dobrých. Jsou to: Cech panen kutnohorských/Z. Štěpánek/, Nezbedný bakalář/Z. Š./, Kristian a Hotel modrá hvězda/O. Nový/, Bílá nemoc/Hugo Hass/. Dále třídílný pořad "Katedr-la", historie to chrámu sv. Víta/Mahler/a kopie "Stínových vojáků", kterou si budete moci vypůjčit v knihovně u bratra Černého každý pátek mezi osmou a desátou hodinou večerní. Tuto zásilku předám novému panu Ponrepovi-br. Bertonovi na příští výborové schůzi. Tím se také loučím s věrnými návštěvníky Ponrepa a děkuji jim za jejich podporu.

Ivo Pšeničný

S omluvou oznamujeme váženým čtenářům, že výše uvedený článek měl být vytištěn v minulém čísle.

0000000000000000000000

Gratulujeme městu Sydney k výtečnému konání olympijských her. S obdivem děkujeme všem dobrovolníkům, kteří bezplatně a s úspěchem pomohli ke zdařilému průběhu her. Mezi ně patří též někteří naši členové: sestra Austerová a bratři Hercok, Platil a Novák ml. Též bychom chtěli blahopřát členu naší jednoty, bratru Jaroslavu Zahradkovi, který jako ataše České olympijské výpravy odvedl výtečnou práci. Je nutné poznamenat, že mu pomáhal jeho syn Alexandr.

0000000000000000000000

S opravdovou radostí byla přijata zpráva, že XIIIVšesokolský slet byl úspěšný a je třeba poděkovat sestřím a bratrům doma za jejich obětavost. Při této příležitosti bychom chtěli blahopřát bratru O. Maříkovi k udělení stříbrné medaile České obce sokolské.

0000000000000000000000

Přání všeho dobrého tentokrát patří sestře Jitce Hosákové a bratru Jaroslavu Zahradkovi k narozeninám.

0000000000000000000000

Už v minulém čísle jsme psali, že Brigitka Hosáková se bude vdávat a dnes už víme kdy a kde řekne ano svému vyvolenému. 28. října v 10.30, Saint Ignacius Church College Riverview, Lane Cove. Přejeme ji, aby měla šťastné a spokojené manželství!

0000000000000000000000

Tak nějak zajímavě cvrlikají vrabci na střeše, že Václav a Marta Novákové by mohli být v příštím roce dědeček a babička. Otazníkem zůstává doručovatel. Čáp nebo vrána?

XIII. všesokolský slet

Letošní vrcholný podnik všeho sokolstva, XIII. všesokolský slet, pořádaný pod názvem "Slet dobré vůle a naděje" 1. a 2. července v Praze, byl součástí "Národních dnů sportu a kultury". Sletu předcházely různé sportovní soutěže a závody, turistické výstupy na "Třináct sletových vrcholů" a sletový Běh Terryho Foxe. Vlastní sletové dny byly zahájeny představením *Prodané nevěsty* v Národním divadle, jeho součástí byla řada kulturních a společenských podniků, včetně vědecké konference, sletové výstavy, slavnosti předání stříbrných medailí COS zasloužilým sokolským činovníkům a přijetí sokolské delegace prezidentem republiky. V dvouhodinovém tradičním průvodu Prahou v neděli 2. července, bylo na 20,000 sletových účastníků nadšeně pozdravováno diváky lemujícími ulice jimiž průvod procházel. Sletová vystoupení na menším strahovském stadionu E. Rošického, na němž se 23,000 cvičenců vystřídalo v dvou odpoledních vystoupeních a na večerním "národním sletovém večeru", shlédlo pokaždé kolem 15,000 diváků. Sobotní vystoupení bylo vysíláno přímým televizním přenosem. V sletovém pořadu vystoupilo také na 2,000 cvičenců Asociace sportu pro všechny. Mezi vzácnými hosty na tribuně byli prezident Václav Havel a předseda vlády Miloš Zeman. Sletové dny byly ukončeny zasedáním Světového svazu sokolstva a mezinárodním táborem sokolské mládeže.

Sletu se zúčastnily sokolské výpravy z celého světa. Největší byla výprava Sokola na Slovensku, jejíž cvičenci vystoupili na sletu vlastní skladbou, velmi početné byly výpravy sokolstva z Polska, amerického sokolstva, zahraniční obce sokolské s cvičenci z Anglie, Francie, Německa, Rakouska, Švédska a Švýcarska, a Slovinského Sokola. Vystoupili také cvičenci Sokolské župy Australské. Mezi dalšími zahraničními účastníky sletu byli zástupci chorvatského a srbského Sokola, Jugoslávského Sokola ve svobodném světě, Dánského tělocvičného svazu a cvičenci z Bulharska.

Naše župa vypravila na slet stopadesátčlennou výpravu v čele se starostou bratrem Jiřím Kořistkou, náčelníkem bratrem Charlie Hyklem a náčelnicí sestrou Annou Janoušovou. V sletových skladbách vystoupila stovka cvičenců a cvičenek župy v třech sletových skladbách - v cvičení Věrné gardy, Bolera a v skladbě mužů.

Následující výběr sletových postřehů je doplněn fotografiemi bratra Mirko Janečka z Toronta

Navzdory té třináctce - XIII. všesokolský slet se víc než povedl

Lidičky, to vám byla krása! Slet, Praha, Pražané, vůbec všechno, co jsme tam ten týden zažili! I trochu toho deště nám jen pozvedlo naše odhodlání cvičit co nejlépe a ještě se při tom vesele usmívat. A tribuny tleskaly ještě víc, když nám nohy zapadly do bahnatého trávníku.

Bylo nás 11 z Kitcheneru a navíc dvě přemilné manželky, jež nás morálně podporovaly ujišťováním, že z horních řad není vidět ani chybičku při nástupu ani tlusté zadničky vylézající ze šortek, jenom směs barev, pohybů a obrazů, které těší oko i srdce.

Nejpoetičtější moment byl, když skupina malých chlapčků nás pozdravila "Dobrý den, víly!" My - a víly! Takhle krásně mě nikdy nikdo neoslovil. Také nás - tančící "Bolero" - přezvali na "Libuše".

Všechna cvičení byla nápaditá, originální, často půvabná, překvapivě neotřelá, prostě vynikající. Cvičili jsme "Věrnou Gardu" a "Bolero".

Vrcholný zážitek byl průvod Prahou. Nedělní ráno bylo uplakané, ale později už ani slunce to nemohlo vydržet a přišlo se kouknout. Tisíce lidí lemovalo ulice, většina starších, ale i mladí skandovali. "Sokol, Sokol..." Byli jsme jim vzpomínkou na slavné časy Sokola i republiky, a doufejme, že i více, že ty tisíce dětí a mladých lidí co pochodovaly za námi, jim a nám všem dali naději, že Sokol opět vzkvete a zmohtne. I když to vezme čas a úsilí, vždyť přece "cesta daleká, ta sokolika neleká".

Eva Kratochvílová

Psáno původně pro Dobrý Den, krajský čtvrtletník v oblasti Kitchener-Waterloo-Guelph

Co je štěstí?

Kdyby se mne někdo zeptal, co je to štěstí, neváhala bych s odpovědí. Je to pocit, který plně opanuje mou mysl, když stojím ve vstupní bráně ve dvanáctistupu, když cítím poslední stisk rukou než kdosi sykne "vyrovnat," aby v zápětí proud sokolek v bílém, zaplavil plochu stadionu.

Muži právě dokončili svou skladbu "Chlapáci". Za bouřlivého potlesku diváků opouštějí cvičiště a my nastupujeme. Držíme sukně do vějíře, řada za řadou naplňuje stadion, až se za chvíli zelený trávník mění v louku plných bílých motýlů. Tři tisíce bílých motýlů, sokolských cvičenek, duchovně naprosto spřízněných pocitem radosti, hrdosti a sounáležitosti s Tyršovou myšlenkou, kterou svou účastí a svým vystoupením pomáhají křísit, po půl století trvajícím zákazu a pronásledování. Zapomínáme na středěční zimu při několikahodinových zkouškách i na únavu a bolavé nohy. Stadionem zní hudba Fibichova "Bolera", diváci jsou očividně nadšeni, potlesk střídá potlesk. A my jsme si v tu chvíli jisti, že naše idea nezemře, jak nám někteří "bulikovali," jenom se přizpůsobí novým formám života, ale základní smysl bude žít a rozvíjet se.

Opouštíme stadion, vystoupení končí. Všude nové a nové stisky rukou a nastavené tváře k polibkům. Jaké bylo moje

překvapení, když v moři modrých trikotů potkávám spolužačku, se kterou jsem cvičila na sletě už v roce 1948, nebo děvčata ze Slovenska, se kterými jsem se seznámila před několika dny na "Václaváku," kde mně na dotaz "děvčata odkud jste" odpověděly "My sme tie polocudzinky zo Slovenska!". "To já vás trumfnu, já jsem celá cizinka z Kanady!" Následoval smích a vědomí, že nejsme vůbec žádní cizinci, ale že patříme bytostně k sobě. Teď na mne volají "Marienka, viděla jsi našu skladbu?", nemohla jsem než ji popravdě pochválit.

Skončil XIII. všesokolský slet na kterém bylo nejmladšímu cvičenci 2 roky a nejstarší cvičence ve skladbě "Věrná garda" "jen" o devadesát let více.

Nedělní průvod sokolů Prahou orosil mnohé oko slzou. Vždyť pro některé z nás to byl možná slet poslední... Ale ne, vždyť to nebyly slzy v očích, to byly krůpěje živé vody, která dá vyrůst novým sokolským generacím, novému mládí...

Přála bych si, aby ta moje "značka" na stadionu při příštím XIV. sletu nezůstala prázdná a mohla jsem být opět účastna tohoto velkého svátku a těžko popsatelné krásy...

Mane Vejvodová

Psáno původně pro Dobrý Den, Kitchener-Waterloo-Guelph

bratr Jiří Vodička to dokázal,
nesl po druhé olympijskou pochodeň po 64 letech

Poprvé nesl olympijskou pochodeň v roce 1936 na trati olympijské štafety při její cestě z Řecka do města XI. Olympijských her, Berlína. Sedmnáctiletý dorostelec Jiří Vodička byl pro tento čestný úkol vybrán svoji jednotou Sokolem Trnovany za dobré výkony v běhu a v lyžování. Dobře že tenkrát sokoloval, budoval si dobrou fyzickou kondici, kterou si zachoval až do dneška a tak se mohl pokusit svůj výkon zopakovat znovu tady v Australii na XVII Olympijských hrách v roce 2000.

Cesta k účasti na štafetě nebyla ale tak snadná. Bylo to v listopadu 1999, když mi zazvonil telefon a bratr Vodička mi sdělil své přání účastnit se štafety.

Useky štafety už byly rozděleny v září a bylo třeba udělat žádost na SOCOG, podpořenou důkazem, že bratr

Vodička nesl pochodeň v roce 1936. To nebyl snadný úkol. Spojil jsem se starostkou Trnovanského Sokola sestrou Marií Valentovou, která mi přislíbila pomoc. Za deset dní jsem dostal dopis, ve kterém bylo čestné prohlášení tří sester: Emý Havránkové, Jarmily Pompové-Foltinové a Sylvie Šimkové-Lehnerové, které potvrdily a dosvědčily účast Jiřího ve štafetě na Olympijské hry v roce 1936.

Pořídil jsem překlad dopisu a poslal vše SOCOGu. Díky pomoci pracovnice, která se starala o český národní olympijský výbor Smaro Maniati, vše dopadlo dobře. Díky za pomoc setrám v Trnovanech, Teplicích a blahopřání Jirkovi za jeho odvahu a pilnou přípravu. A já si jen říkám, s takovými lidmi jako je Canberský sokol Vodička je ten svět hezký.

J. Z.

SYDNEY 2000

Malé zamyšlení nad velkou Olympiádou

Vzrušující dny jsou za námi a tak zbývá už jen se podívat zpátky na průběh her a na účast českých reprezentantů v olympijském zápolení. Češi přijeli do Sydney s velmi silným týmem, celkem 126 sportovců a mezi nimi mnoho opravdu zkušených, kteří měli na kontě řady vítězství a úspěchů. Navíc součástí olympijské výpravy bylo mužstvo mladých fotbalistů, kteří před krátkou dobou na mistrovství Evropy hráčů do 21 let prohráli ve finale, celkem nešťastně 1:2 s Itálií. Naděje byly velké, už jsme se viděli ve čtvrtfinále. Podle papírové formy jsme měli i štěstí, byli jsme vylosováni do snadné skupiny, U.S.A. a Kuwait by neměli být problémem jedině Kamerun bude vážný soupeř. Zdálo se že jediným problémem bude sehnat vstupenky na semifinále v Moore Parku.

Pak to začalo doopravdy, turnaj jsme začali plichtou v Canberře s mužstvem U.S.A. No nesedlo nám to a také, naši hráči byli v Australii teprve čtvrtý den. I výsledek druhého utkání ve skupině „D“ jsme si vyložili s tou dávkou veselého optimizmu, to že Kamerun porazil Kuwait jen 3 : 2 spíše znamenalo, že Kamerun není tak silný, jak jsme si mysleli. To že Kuwait je možná mnohem lepší jsme si ani nepřipustili.

Jen Franta Dvořák, vedoucí české olympijské výpravy byl tak trochu zasmušilý, ten den ráno, po nočním návratu z Canberry se na mne dlouze podíval, jeho oči byly bez obvyklých jisker optimizmu a po chvíli mlčení suše dodal „ byli jsme moc rádi, že jsme uhráli tu plichtu “.

Já jsem zůstal optimistou až do poločasu v utkání s Kuwaitem. Vedli jsme 1:0, asi 90 procent času se hrálo na polovině Kuwaitu. Jak to bylo dál to už všichni víte. Opustilo nás válečnické štěstí. Ještě včera australská media, která nikdy nejsou příliš nakloněná Čechům, předpokládala čtyři nejsilnější týmy turnaje, Brazílie, Itálie, Španělsko a Česká republika ! Jó, hezky se to četlo.

Dnes už víme, že v té naší snadné skupině „D“ byli dva semifinalisté olympijského turnaje v kopané. Nebyla mezi nimi Česká republika, ale U.S.A. a „ zlatý“ Kamerun. Z těch čtyřech nejsilnějších mužstev se do semifinále dostalo jen to Španělsko, které si odvezlo stříbrnou medaili. A kdo viděl ty pokutové kopy, které stříleli Kameruňané do sítě španělské branky jistě potvrdí, že si Kamerun tu zlatou medaili zaslouženě vybojoval.

Takže vlastně ten výsledek našeho třetího utkání 1:1 s Kamerunem byl docela úspěch, jen jsme tenkrát nevěděli, že hrajeme s budoucími vítězi Olympijského turnaje Sydney 2000.

Jen tak pro zajímavost jsem nahlédl do statistické ročenky, kolik se v takovém 12-timiliónovém Kamerunu narodí za rok dětí, podívejme se přes půl miliónu a u nás v Čechách jen 90 tisíc. To se tedy máme na co těšit Asi si budeme musít zvykat O ostatních sportech si to rozeberem zase v dalším čísle Věstníku.

Jarda Zahrádka

ZPRÁVA POKLADNÍKA.

Opravdu srdečně děkujeme našim níže uveřejněným dárcům na Věstník a Sletový fond. Prožili jsme velmi památný Olympijský čas v Sydney, která svým provedením a úspěchem XXVII. Olympiady přiblížila pátý kontinent celému světu. Zúčastnili jsme se krajského setkání v Českém Olympijském domě ve Woolloomooloo, kde jsme poznali představitele Olympijského výboru. Měli jsme také možnost si prohlédnout bronzovou medaili Martina Tenka, který ji vyhrál ve střelbě. Rovněž jsme se setkali s bratrem náčelníkem České obce Sokolské Doc. Vratislavem Svatoněm, který nám dovezl Video XIII. Všesokolského Sletu v Praze. Také kazeta jeho dcerky Olinky Šípkové a její krásná knížka s věnováním nás velice potěšila. Na Po-Olympijském plese v Sokole jsme s radostí přivítali prvního místostarostu ČOS Br. Docenta Bernarda s prezidentem České Asociace Sportu pro všechny a předsedu Orla Prof. Tempíra. Potěšila nás rovněž návštěva Prof. Jana Bělohávkova ředitele Olympijského domu ve Woolloomooloo, který přes velké zaneprázdnění se dostavil. Český rozhlas a televize také nechyběla. Litoval jsem, že jsem nezastihl mého přítele Dr. Jakuba Bažanta, který se dostavil později. Velká návštěva krajanů a hlavně mládeže litovala, že z našich Olympijských sportovců a jejich doprovodu se na připravené večere a další občerstvení nikdo nedostavil.

	Věstník	Slet		Věstník	Slet
Sestra Hanička Machková	16		Br. Štefánek	5	5
Sestra J. Dreslerová	10		Pan Kudrna	20	
Br. B. Kalivoda ACT.	30		Br. Jedovnický	50	
Pan Galíček	20		Br. Došlík VIC.	10	
Sestra Obešlová	10		Br a sestra Sokolovi	40	
Br. Rada Q.	30		Paní Kofler	10	
Paní Pešková	10		Br. Velechovský	20	
Paní Suldovská	20		Pan. P. Rosler	20	
Sestra Hrdinová	30		Pan Vávroš	25	
Paní Rutarová	40		Pan Skalický	10	
Pan Jansa	20		Br. Záhorský	20	
Pan V. Štor	20		Paní Panáčková	40	
Paní Kende	20		Pan Petr Vítek	220	
Br. Generál Nedvěd	35		Sestra M. Kubínýl	10	
Pan Martínek Q.	20		Br. J. Dvorský	25	
Sestra Eva Novotná	10		Br. F. Lukáš	30	
Paní Lewisová	20		Br. J. Dub VIC.	10	

SMUTNÉ ZPRÁVY.

Ve čtvrtek 11. srpna nás na věky opustil bratr Jan HUMPA, západní zahraniční voják. Bratr Jan byl vždy v dobré náladě a pravidelně pochodoval na každém ANZAC. Čest jeho světlé památce., budeme tě Jane postrádati.

V hlubokém zármutku jsme se dozvěděli o tragické smrti krajana a vynikajícího Moravského řezníka Václava HOVORKY. Pan Václav připravil pro Sokolské Před-Olympijské vepřové hody výbornou zabíječku. Žel Bohu toto se již nebude opakovatí. Nikdy nezapomeneme !

Z Baťovi rodiny nám odešel Pan J. HALAŠKA, veliký podporovatel Sokola. Naši upřímnou soustrast celé rodině a přátelům. Bůh Vám žehnej v této pro Vás smutné době.

G. J. J.

Sokolky a sokolové. Po tolika letech...

Petr Pithart

Pražané zprvu s jistými rozpaky, ale nakonec nejspíše rádi opětují spontánní pozdravy venkovských sokolů pochoduujících ulicemi města. Jejich průvod je totiž po šesti letech od posledního sletu přece jen hodně nezvyklou podívanou - v nejbohatším měsíci republiky, zvyklém už jen na průvody a bitky holohlavých vlastenců, anarchistů a účastníků lokálních či globálních party. Eventuálně taxikářů. Z vozovek hlavnímu městu mává stočtyřicetiletá, ale násilím (a paradoxně i komunistickým státem organizovanými spartakiádami) přerušovaná vlastenecká tradice, živoucí občanská společnost, slovem idealismus, který ze cvičení a sportu nemá ani korunu, ba musí jej sponzorovat ze svého. Je to setkání jakoby dvou světů, které se rozešly. Definitivně? Na čas? Mohou se ještě sejít?

Slety v letech 1938 a 1948 byly přitom všeobecně srozumitelnými dramatickými svědky - mezníky našich moderních dějin. První byl nejprůkaznějším symbolem vůle k obraně ohrožené vlasti, druhý byl posledním očividným dokladem nechutí velké části společnosti k pouťovému režimu. Sokolové nás ostatně provázejí celými moderními dějinami již od počátku ústavního života v rakouské monarchii. Jsou jejich myšlenky zastaralé? Je to sentiment, který patří už jen venkovu a maloměstu, které nedokážou držet s Prahou krok? Avšak jaká myšlenka vystřídala tu sokolskou? Anebo už nikdy žádná společná myšlenka nebude?

Smysl pro společné, nezištnost, dobrá nálada vespolek (snad dokonce optimismus), prožívané vlastenectví. „Tužme se!“ Je to všechno passé? Výsle-

dek toho všeho, společná cvičení, byl zdařilou směsicí prvků moderních i klasických. Sokolské pochody při nástupech a odchodech cvičenců sugestivně evokovaly nefalšovaně pozitivní patos předválečné republiky. Bylo to všechno o mnoho působivější než stroje dokonale spartakiády na ukračeném velkém sletovém stadionu. Chyby jednotlivců byly tehdy téměř prohřeškem, dnes byly milým připomenutím, že nejsme a nebudeme stroje.

Rozpačitý jsem byl jen z několika podivných postav mužů českých, moravských a slezských. Připisoval jsem to však svému slábnoucímu zraku: kdo ví, co jsem viděl? Večer jsem se ze zpráv dozvěděl, že ve cvičení mužů („Chlapáci“) muselo plochu stadionu doplnit na sedmdesát žen. Ulevilo se mi, ale ne tak docela.

Venkov přidržuje Prahu při zapomenutém idealismu. Ženy zaskakují za chybějící muže, ty naše chlapáky. Střední generace i tady pauzuje a prázdné místo po ní zaplňují děti, mládež, ale hlavně starší generace. Zkrátka, kde je dnes výkon, bohatství a síla, jako by něco podstatného chybělo. Ale možná, že to právě není výkon, ale toliko honění za pomysly, že to není bohatství, nýbrž jen zbohatlivost, možná to není síla, ale jen siláctví.

V každém případě sokolky a sokolové překonali svým XIII. Sletem polistopadovou nejistotu, snad i krizi víry ve vlastní síly.

K tomu je třeba jim upřímně gratulovat. A přemýšlet o tom, kdo jsme my, stojící na chodnících.

Autor je sanátorem za KDU-ČSL

MfD 4. 7. 00

Sydney: tam, kde přistál kapitán Cook

Rajským dojmem působila na anglického mořeplavce kapitána Jamese Cooka zátoka, v níž roku 1770 přistál. Jako první Evropan stanul na východním pobřeží Austrálie (název od Terra Australis - Jižní země) a zátoku, v níž mnoho rostlinných druhů, nazval Botany Bay. V její těsné blízkosti leží město Sydney.

Mimochodem zajímavý je vznik anglického slova pro klokana - kangaroo. Když osidlovatelé zvíře uviděli, ptali se původních obyvatel, co je to. Ti odpovídali „kangaroo“, což v jejich jazyce znamená nerozumím.

Do míst, kde dnes leží Sydney, začali Angličané vypovídat trestance, když Spojené státy vyhlásily nezávislost. Pomalu se rozrůstající město zažilo krutovládu zkorumpovaných anglických vojáků, krvavé srážky s původními

obyvateli a hlavně obrovskou zlatou horečku v polovině 19. století. Od té doby již nikdo nepokládal za trest, když byl do Austrálie vypovězen a Angličané transporty trestanců zastavili. Zlatokopové se zde usídlili a Sydney začalo vzkvétat do podoby, kterou má nyní.

Dnes má nejstarší a největší australské město Sydney čtyři miliony obyvatel a je dominantou státu Nový Jižní Wales. Ten má vedoucí postavení mezi státy Austrálie. Téměř ze všech hospodářských hledisek stojí na prvním místě, je nejlidnatější i nejprůmyslovější.

Australané - nejsportovněji založený národ planety

V Sydney, jemuž dal kapitán první osidlovací flotily Philip jméno po tehdejší anglickém ministru vnitra, žije směsice lidí z celého světa. Japonci, Číňané, Vietnamci, Egypťané, Indové, i třeba Češi. Pravidelně se potkávají židé, muslimové i křesťané a nemají mezi sebou problémy.

V Sydney, dne 4. října 2000

Sokol Sydney

Gymnastic Association Ltd.
16 Grattan Crescent
Frenchs Forest NSW 2086

Vážení,

dovolte mi abych Vás informoval, že prezident České republiky Václav Havel vyhlásil svým rozhodnutím č. 267/2000 Sb., volby do Senátu Parlamentu ČR.

Volby se na základě výše uvedeného rozhodnutí budou konat ve volebních obvodech č. 2, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26, 29, 32, 35, 38, 41, 44, 47, 50, 53, 56, 59, 62, 65, 68, 71, 74, 77 a 80 (**Sokolov, Chomutov, Rokycany, Domažlice, České Budějovice, Praha 12, Praha 4, Praha 8, Praha 2, Litoměřice, Teplice, Jablonec nad Nisou, Mladá Boleslav, Benešov, Chrudim, Náchod, Svitavy, Třebíč, Břeclav, Brno-město, Prostějov, Šumperk, Opava, Ostrava-město, Karviná, Vsetín a Zlín**), v nichž v souladu se zákonem uplyne čtyřleté volební období senátorů.

Den konání senátních voleb byl stanoven na neděli **12. listopadu 2000**. Hlasování začíná v 8.00 hodin a končí ve 22.00 hodin. Případné druhé kolo voleb do Senátu se bude konat 19. listopadu 2000. **Volby do Senátu Parlamentu ČR se konají pouze na území ČR.**

Voličem je **státní občan České republiky**, který v den voleb dosáhl věku nejméně 18 let. Občan ČR, který **nemá trvalý pobyt na území ČR**, bude zapsán do výpisu ze zvláštního seznamu voličů v kterémkoli volebním okrsku, kde se konají volby do Senátu, na základě předložení platného cestovního pasu ČR. Po příchodu do volební místnosti podepíše čestné prohlášení, kterým potvrdí, že vykonává své právo jako volič zapsaný pouze do jednoho výpisu ze zvláštního seznamu voličů. Občané ČR, kteří nemají trvalý pobyt na území ČR, **nejsou oprávněni se účastnit souběžně se konajících voleb do zastupitelstev krajů.**

Informace o volbách do Senátu Parlamentu ČR naleznete také na internetových stránkách Ministerstva vnitra ČR (<http://www.mvcr.cz/volby/2000/volby.html>).

Prosím Vás, abyste s uvedenými skutečnostmi seznámil členy Vaší organizace a další krajany, případně zveřejnil zprávu ve vašem krajském tisku, nebo jiným pro českou komunitu vhodným způsobem.

S pozdravem

JUDr. Ivan Záleský
generální konzul

XIII. VŠESOKOLSKÝ SLET SLET DOBRÉ VŮLE A NADĚJE

29. června 2000 *

V Michnově paláci Tyršova domu v Praze se uskutečnilo setkání činovníků ČOS se zástupci zahraničního sokolstva. Stříbrné medaile ČOS za dlouholetou nezištnou práci v Sokole převzali Oldřich Mařík ze Sydney, Fred Kala a Roy Zitny z Americké obce sokolské, Robert Rada

z Paříže, Gizela Slonová z Vídně a Jaroslava Čelková z Bratislavy. Polští sokolové při této příležitosti věnovali ČOS sochu alabastrového sokola. Převzal ji starosta ČOS

Tanečnice Bolera z Austrálie

Atraktivní sletovou skladbu si zatancovaly na sletu v Praze čtyři Sokolky z hlavního města Austrálie Canberra. Tři cvičenky patřily do rodiny Vratislava Kašpárka (76), náčelníka tamní sokolské župy, rodilého Pražana, který se po roce 1968 s manželkou a čtyřmi dětmi odstěhoval do Austrálie. Jakmile se Kašpárkovi za mořem trochu zabydleli, zapojili se do Sokola a dodnes jsou jeho aktivními členy. Duší celého canberrského Sokola je Zora Kašpárková (70), cvičitelka a dřívější náčelnice. Již jako osmnáctiletá dorostenka cvičila na sletu v roce 1948. Za 46 let stála opět na značkách strahovského stadionu, ke cvičila také její vnučka. Bez cvičení v Sokole si svůj život neumí ani představit. Dobrá tělesná zdatnost jí umožnila letos na XIII. sletu zacvičit dvě skladby – Praporce a Bolero, které též navrhovala. Podala tak obdivuhodný sportovní výkon. Ještě větší obdiv si zaslouží její elán a obětavost, s jakými se pustila do nácviku Bolera, vzdor svému handicapu – po zdravotních polířích neslyší. V nácviku jí pomáhala dcera s vnučkou Anette a společně si i zacvičily.

Nádherný příklad! Tři generace žen se nadšeně sportovně realizovaly v jedné skladbě doprovázené hudbou českých klasiků. Přesvědčivě dokázaly, že Sokol může být zajímavý pro mladé, a že hromadná cvičení dávají příležitost ke sportovnímu vyžití lidem různého věku.

Spolu s rodinou Kašpárkovou přicestovala do Prahy též jejich dobrá přítelkyně Jana Andrejsová, původem rovněž Češka. Její obětavost a zápal pro zvládnutí půvabné sletové skladby téměř neznala mezí. Bydlí totiž v horách, vzdálených 350 km od Canberra, ale přesto se pravidelně zúčastňovala nácviků. Bud sama přijela do Canberra, nebo Zora se svou rodinou dojezdila za ní. Bolero pak navrhovaly v hale Unie presbyteriánu. Z tak krásného vztahu českých Australanek k Sokolu bychom si měli vzít příklad.

L. K.

Sletem nic nekončí, ale pokračuje...

Skončil XIII. všesokolský slet, ať žije XIV.!!!

Jiří Jelínek, Sydney: Přijela nás třicetiletá skupina, všichni sice necvičí, ale museli slet vidět. Myslí si, že sokolskou myšlenku a vlastenečství se nám daří udržet opravdu silně. Ze sletu, z průvodu, ze všeho jsem nadšen. A nejen já.

Jan Šinágl, Kriens, Švýcarsko: Odvezu si nádherné zážitky, o které se podělím s těmi, kteří z Luzernu nepřišli. Vystoupilo nás tady osm mužů v Chlapáčích a pět žen v Boleru. Byl jsem v sokolské myšlence vychován a žiju s ní dodnes. Sokol nás spojuje při sportu, ale i v životě.

Jana Bystřická, Paříž: Na padesát sokolů z Paříže si přijelo zacvičit. Stále žijeme sokolsky, cvičíme, sportujeme, pořádáme plesy, setkáváme se v naší klubovně a na sokolské louce na řece Marne na okraji Paříže. Setkání spojujeme pochopitelně s českou kuchyní, což nám připomíná domov. Moc se mi v Praze líbí, Sokol jde s dobou.

Nečekané setkání

Ve čtvrtek 10. května 2000 jsem přišla nakoupit trička do Sokolské prodejny v Tyršově domě. Vedle mne současně nakupovala starší žena s batohem na zádech. Najednou se na mne obrátila se slovy „Nejsi ty náhodou Pinková?“ V tu chvíli jsem si uvědomila, že vedle mne stojí sestra sokolka z Austrálie! Poznala mne podle hlasu a gestikulace. Následovalo vzájemné objetí, při kterém jsme měly obě slzy v očích.

Seznámila jsem se s ní a s jejím manželem v červnu 1994 na zájezdu v Norsku. Manželé Kašpárkovi žijí v Austrálii a jsou sokolové tělem i duší. Tenkrát se aktivně zúčastnili XII. sletu v Praze a nyní přijeli s velkým předstihem opět, i s dalšími krajany, na XIII. slet. Sestra bude cvičit Bolero a Praporce, její vnučka skladbu staršího zachva. Všechny čeká ještě mnoho práce při sevcování s určenými celky, pro které již měla v batohu potřebné materiály.

Sestra Kašpárková však byla nepřijemně překvapena, že dosud v Praze neviděla nic, co by propagovalo slet. Vzpomínám si, že mi již před rokem psala v dopise o všem, co o sletu vědí, kdežto my, zdejší, jsme tolik informací zdaleka neměli. Ani v povědomí našich spoluobčanů toho o sletu zatím mnoho nebylo. Byly vydané pěkné plakáty, ale nedozvěděli jsme se z nich ani kdy vlastně hlavní sletové dny budou, a tak jsme to do plakátů pracně dopisovali. Často chodívám dlouhým podloubím s mnoha reklamními skříněmi v Karmelišské ulici, v blízkosti Tyršova domu. Dnedávna byly tyto prostory neupravené s vybledlými materiály Státního archivu. Nyní je vše opravené, prosklené skříně čisté a některé ještě prázdné, s nabídkou možnosti reklamy. Proč Sokol nevyužije takovýchto míst k propagaci sletu, když už se v televizi, rozhlase a denním listu mnoho nedozvíme?

FOUR SEASONS PHOTOGRAPHY

turramurra

BEDA LINHA

02 9449 3586
02 9955 9512
0419 880085

COMPLETE WEDDING COVERAGE
CORPORATE FUNCTIONS
FAMILY PORTRAITS
SPECIAL EVENTS

CSA

*the most ♥
loveable ♥
airline ♥
from the ♥ of Europe*

**CZECH
AIRLINES**

Your first choice

JSOU MÍSTA, SE KTERÝMI SE ČLOVĚK JEN TĚŽKO LOUČÍ.
VŽDY SI PAK S CELÉHO SRDCE PŘEJE, ABY SE MOHL CO
NEJDRÍVE VRÁTIT. TAKOVÁ JE I PRAHA.

K VAŠI LETENCE DO PRAHY OBDRŽÍTE VOLNOU LETENKU
DO NĚKTERÉHO Z EVROPSKÝCH MĚST

Czech Airlines

Suite 808 Australia Square Tower
George St. Sydney 2000 Ph 9247 6196